

سخنرانی رفیق علی خاوری دبیر اول کمیته مرکزی حزب توده ایران در کنگره دهم کمونیست های لهستان

"رفقای گرامی!
کمیته مرکزی حزب توده ایران، بنام کمونیستهای ایران وطبقه کارگر کشورمان، درودهای رزمی و انقلابی خویش را به کنگره دهم حزب متحد کارگری لهستان تقدیم می دارد.
دهمین کنگره حزب شما در زمانی برگزار میشود، که هستی انسانی و تمدن جهانی با خطر فاجعه هسته ای بقیه درس ۲

در روزهای ۲۹ ژوئن تا ۲ ژوئیه ۱۹۸۶ کنگره دهم حزب متحد کارگری لهستان در کاخ فرمگ و دانش ورشو برگزار شد. در این کنگره نمایندگان ۱۰۷ حزب کمونیستی و کارگری، جنبش های آزادیبخش ملی و احزاب سوسیال دمکرات و سوسیالیست جهان شرکت داشتند. رفیق میخائیل گارباچف نیز از جمله میهمانان کنگره بود. بدعوت حزب برادر، هیئتی هم از طرف کمیته مرکزی حزب توده ایران، بریاست رفیق علی خاوری، دبیر اول کمیته مرکزی حزب، در کنگره دهم حزب متحد کارگری لهستان شرکت کرد.

در پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران به نمایندگان کنگره دهم کمونیستهای لهستان آمده است:

شماره ۱۱۰ دوره هشتم
سال سوم - ۱۹ تیرماه ۱۳۶۵
بها ۲۰ ریال

از سخنان رفیق گورباچف در برابر
دهمین کنگره حزب متحد کارگری لهستان
در ص ۸

قطعنامه کنفرانس ملی در باره تدارک بزرگاری چهل و پنجمین سالگرد پایه گذاری حزب توده ایران

با فرارسیدن دهم مهرماه ۱۳۶۵، چهل و پنج سال از زندگی پرافتخار و سراسر کار و بیکار حزب توده ایران، وارث برحق حزب کمونیست ایران، خواهد گذشت.

حزب توده ایران در این سالها حتی لحظه ای از دفاع از حقوق کارگران و دیگر زحمتکشان، مبارزه در راه استقلال، آزادی، عدالت اجتماعی و صلح برای همه خلق های ایران و بیکار علیه امپریالیسم و ارتجاع از پای ننشسته است. تاریخ حزب ما تاریخ اشاعه اندیشه های والای مارکسیسم-لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری و کاربست خلاق این اصول در چارچوب شرایط مشخص جامعه ایران است.

حزب ما به سهم خود پیوسته در راه پاکیزگی ایدئولوژیکی در سطح جنبش کارگری و کمونیستی ایران و جهان کوشیده است. شکفتن آرزو نیست که دشمنان طبقه کارگر برای پیشبرد مقاصد شوم خویش در مقابل ما حزب ما، از هیچ تلاشی، از تفرقه افکنی گرفته تا سرکوب و حشیانه دروغ نورزیده اند.

حزب توده ایران، علیرغم یورش های تبهکارانه و خونبار رژیم جمهوری اسلامی، همچنان به زندگی پربار و انقلابی خود ادامه می دهد و بریابی کنفرانس ملی حزب توده ای ما که بدون تردید به عنوان یک رویداد بسیار پرامینیت در تاریخ حیات و مبارزه حزب به ثبت خواهد رسید، مظهری از نامیرایی و رزمندگی و ریشه در خلق داشتن آنست.

کنفرانس ملی، کمیته مرکزی حزب را موظف بقیه در ص ۲

پیام کنفرانس ملی حزب توده ایران به
حزب کمونیست عراق
در ص ۷

پیرامون برنامه نوین حزب توده ایران (۲)

انقلاب ملی و دموکراتیک، سرشت آن، نیروهای محرکه و اشکال و شیوه های مبارزه
در ص ۴

عدم افزایش دستمزدها یک تصمیم ضدکارگری است

در جمهوری اسلامی ایران بسیاری از واژه ها، اصطلاحات و نامگذاریها معنا و مفهوم واقعی خود را از دست داده اند، اصطلاح "شورای عالی کار" نیز از این زمره است. شورائی که کارگران سرمایه داران بزرگ و دولت است و کارگران کوچکترین نقشی در آن ندارند، شورائی که کوچکترین توجهی به ابتدائی ترین و اساسی ترین حقوق کارگران کشور ندارد و در حقیقت یکی از مراکز است که منافع طبقه کارگر ایران در آن پایمال می گردد، به نادرست "شورای عالی کار" نامیده می شود.

از جمله وظایف "شورای عالی کار" تصمیم پیرامون تعیین حداقل دستمزد در سطح کشور است: این شورا اخیرا در نشتی با افزایش دستمزدها در سال ۶۵ اعلام مخالفت کرده است. این تصمیم مستقیما زندگی میلیونها کارگر و خانواده های آنها را تحت الشعاع قرار می دهد و اثرات منفی آن راهمه آنها بخری با پوست و گوشتشان لس خواهند کرد. این تصمیم زمانی اتخاذ می گردد که کارگران در شرایط بسیار دشوار و فوق العاده سختی روزگار می گذرانند، سرمایه داران با بهره گیری از پشتیبانی همه جانبه و بیدریغ سران مرتجع جمهوری اسلامی و با تکیه بر قوانین ضد کارگری بر جای مانده از رژیم پلید گذشته و همچنین قوانینی که در همان راستا تصویب شده است، شیر، جان کارگران را می مکند و بر شدت استثمار که تاکنون نیز بسیار شدید و ضد انسانی بوده است بصورت دم افزونی می افزایند. شدت بخشیدن به آهنگ کار و طولانی ساختن زمان آن - به اشکال گوناگون و از جمله بقیه در ص ۲

رژیم در تدارک توطنه های جدید علیه حزب ما

رژیم در تدارک توطنه های جدیدی علیه حزب توده ایران است. رهبران مرتجع جمهوری اسلامی که سه سال پیش تصور می کردند با یورش بربرمنشانه بر حزب و ناپیش شوهای مسخره تلویزیونی می توانند اندیشه دوران ساز مارکسیستی - لنینیستی را برای همیشه در کشور ما ریشه کن سازند، اینک در برخورد با حضور ملموس و قاطع توده ای ها و مبارزه سرسختانه آنها برای سرنگون ساختن رژیم دچار وحشت پیش از حدی شده اند. رژیم که انتظار نداشت حزب ما بتواند کنفرانس ملی خود را با شرکت کادرها تشکیل بدهد، اکنون که با این واقعیت انکار ناپذیر روبرو شده است بی شک توده ستیزی خود را بیش از پیش تشدید خواهد کرد.

حتی پیش از تشکیل کنفرانس ملی حزب لاجوردی چنانیکار بعنوان سخنران در جلسه هفتگی زندان "گورمدشت" شرکت می کند و با حمله به حزب ما اعلام می دارد: به من اطلاع داده اند و خود من هم شاهد هستم که چطور خیابانها و کوچه ها از شعارهای کمونیستها و توده ای ها پر شده است. این را اگر ما ببخشیم، امام زمان نمی بخشد، قرآن نمی بخشد که در کشور اسلامی یک مشت توده ای جاسوس و کافر اینچنین فعالیت کنند. این گروهک وابسته به روسیه را من می شناسم. هزار سردارد و به این زودی صحنه را ترک نمی کند."

چلاد "اوین" که از قرار دیگر بار زمینه بازگشتش به زندان اوین فراهم می شود در جریان سخنرانی خود ناخواسته پرده از تبهکاریهای رژیم برداشت و گفت: "ما مدتها روی اینها تلاش کرده ایم تا پای تلویزیون بپایند و مصاحبه کنند". آیا این "تلاش" نه به معنای اعمال شکنجه های مستمر جسمی و روانی است؟ و آیا بیان چنین سخنان تهدید آمیزی با سوء استفاده از باورهای مذهبی مردم - نه به معنای انعکاس بقیه در ص ۲

رژیم در تدارک توطئه‌های جدید...

فعالیت روز افزون حزب مادر عرصه جامعه است؟

برای روشن شدن مسئله، جای آن دارد که بخش دیگری از سخنان دادستان سابق انقلاب اسلامی تهران و رییس زندان اوین را عیناً نقل می‌کنیم: "برکناری و عزل من ... منافقین و کمونیستها را شاد کرد. زیرا گروهی از زندانیان با رفتن من سریعاً آزاد و مشغول فعالیت مجدد شدند. شما ببینید که الان تا چه اندازه ضد انقلاب (۱) پرور شده که در روز روشن آدم می‌کشد، در کارخانه‌ها اعلامیه می‌دهند و پخش می‌کنند و در بعضی جاها حتی اعتصاب براه می‌اندازند."

طبیعی است که بخشی از این گفته‌های جنایت بار دروغی پیش نیست. امثال لاجوردی نه تنها از کاربرکنار نشده‌اند بلکه پستهای مهمتر گرفته‌اند. شکنجه و تعزیر، که غلطی شرعی قلمداد می‌شود نه تنها پایان نیافته بلکه دامنه وسیعتری بخود گرفته و دستگیریهما همچنان ادامه دارد. گروه بزرگی از زندانیان سیاسی مفقود الاثر شده‌اند و از آنها خبری نیست. اما در این که به کوشش حزب توده ایران، سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) و دیگر نیروهای مترقی و انقلابی روز بروز دامنه اعتصابها، کارگری و مبارزه توده‌ای گسترش می‌یابد، هیچ تردیدی وجود ندارد. ما گزارشها متعددی از داخل کشور دریافت می‌کنیم که نشانگر مبارزه سازمان یافته و پیگیر هسته‌های حزبی در داخل کشور است. بویژه در ماههای اخیر این مبارزه دامنه و وسعت بیشتری گرفته است. و نیز باید تاکید کنیم که در عرصه این مبارزه حزب ما تنها نیست و نیروهای انقلابی دیگر نیز شرکت فعال دارند.

اما آنچه که قابل تأمل و تاسف است وجود تفرقه در میان نیروهای مترقی است. ما پارها و پارها اعلام کرده‌ایم که هیچ نیرویی نمی‌تواند به تنهایی به آلترناتیوی در برابر رژیم تبدیل شود و تنها راه سرنگونی رژیم اتحاد نیروهای مترقی و همه یابندگان به هدفهای مردمی و ضد امپریالیستی انقلاب بهمین ۵۷ است. متأسفانه نه تنها از این پیشنهاد ما بدرستی استقبال نمی‌شود بلکه حزب ما بویژه از جانب سازمانهای مختلف چپ کماکان مورد حمله قرار می‌گیرد.

در شرایطی که موج نارضایتی مردم از جنگ، بحران اقتصادی، نبود آزادیهای دموکراتیک و ... روز بروز افزایش می‌یابد و جامعه به مرحله انفجار نزدیک میشود، در شرایطی که مردم تشخیص داده‌اند که ارتجاع حاکم بر کشور قادر نیست راه برهن رفتی از بحران کنونی بیابد و در شرایطی که ضد انقلاب سرنگون شده، با کمک کلان سرمایه‌داران و بزرگ مالکان عرصه فعالیت خود را وسیعتر می‌کند، برخی نیروهای مترقی پناه به عادت شمشیرشان را برای حزب طبقه کارگر ایران تیز می‌کنند. آپازمان آن نرسیده که به این حملات پایان داده شود و همه نیروهای انقلابی و مترقی با حفظ مواضع و انتقادات خود

عدم افزایش دستمزدها ...

اضافه کاری - کارگران را بیش از پیش در منگنه قرار می‌دهد.

رژیم با پا فشاری در تداوم جنگ خانمانسوز و بی حاصل و دیگر کارهای ضد خلقی، بار وحشتناک و فوق العاده سنگین گرانی و تورم را بردوش کارگران آوار کرده است. نگاهی گذرا به اقلام هزینه‌های زندگی در کشور آشکار می‌سازد که کارگران و زحمتکشان مزد بگیر با حداقل دستمزدهای در حدود ۷۰۰ ریال چه بار بزرگی از نامالیامات و دشواریها را در تامین حداقل هزینه زندگی تحمل می‌کنند. رژیم "ولایت" که در چنبر مشکلات اقتصادی سپریزه ناشی از تداوم جنگ - احساس خفگی می‌کند، با حذف سوسپید، پاره‌ای از کالاهای اساسی و به اصطلاح "آزاد کردن" فروش بخش دیگری از کالاهای اساسی، با دامن زدن رسمی به گرانی، هزینه‌های بیشتری را بر کارگران تحمیل می‌کند. آمار رسمی نرخ تورم ۵ درصد است، در صورتی که نرخ واقعی آن بسی بیشتر است. تثبیت حداقل دستمزدها در چنین شرایطی قدرت خرید کارگران را بازم کمتر خواهد کرد. اگر بر گرانی توان فرسا که طاقت زحمتکشان مزد و حقوق بگیر را طاق کرده است، کمپایی کالاها را - که سرمایه‌داران بزرگ بویژه "بازاریان محترم" - در آن نقش اساسی دارند - بیفزاییم، وضعیت معیشتی میلیونها کارگر ایرانی آشکارتر و روشنتر می‌گردد.

نبود تشکلهای مستقل و واقعی صنفی (اتحادیه‌ها و سندیکاها)، کارگران را از دفاع جمعی از حقوقشان و همچنین نبرد در راه کسب حقوق از کف رفته، بی نصیب و محروم ساخته است. رژیم کارگر ستیز ج.ا. در راستای پشتیبانی از منافع سرمایه‌داران و در اثر هراس از نیروی سازمان یافته کارگران مدتها پیش سندیکاهای کارگری را غیر قانونی اعلام کرد و شوراهای کارگری را که با پیروزی انقلاب تشکیل شده بودند و از منافع صنفی کارگران پشتیبانی و دفاع می‌کردند، طی روندی از مضمون واقعی تهی ساخت. رژیم با تصویب قانون ارتجاعی، "شوراهای اسلامی کار" تبر خلاصی به مغز شوراهای کارگری شلیک کرد. عدم وجود تشکلهای صنفی، طبقه کارگر و منافع اساسی آن را آماج یورشهای همه جانبه استثمارگران قرار داده است. رژیم ولایت فقیه از جهت سیاسی نیز از این کمبود، رذیلانه سود می‌جوید. نبود سازمانهای سندیکایی، کارگران را از یک مبارزه همه جانبه و گسترده و یکپارچه علیه تقسیم "شورای عالی کار" باز می‌دارد. اما طبقه کارگران ایران همانگونه که در سالهای ۶۳ و ۶۴ نشان داد، می‌تواند با اشکال گوناگون مبارزه و بویژه اعتصاب رژیم را در این جا و آنجا مجبور به عقب نشینی سازد و بخشی از حقوق

نسبت به یکدیگر و با وحدت اصولی در زمینه‌های گوناگون مبارزه، عرصه را بر ضد انقلاب حاکم بر کشور تنگ سازند؟ این پرسشی است که باید به آن پاسخ داده شود.

پایمال شده خود را بدست می‌آورد. تقسیم "شورای عالی کار" با توجه به کاهش درآمد نفت در سال ۶۵ و تشدید تورم و گرانی ناشی از این مسئله که پیوند تنگاتنگی با سیاست خاشناه تداوم جنگ رژیم دارد، اهمیت چند پاره‌ای می‌یابد. زیرا جنگ با هزینه‌های تورم زایی که دارد، از جمله بخش اساسی این درآمد اندک را بخود اختصاص می‌دهد. در سال ۶۵ کارگران مسلماً نسبت به سال پیش با کمپایی کالاهای بیشتری مواجه خواهند شد.

در چنین اوضاعی، "شورای عالی کار" با افزایش حداقل دستمزد در سال جاری مخالفت ورزیده است. این تقسیم به مفهوم به کرسنگی کشاندن هرچه بیشتر میلیونها کارگر ایرانی و اعضای خانواده آنهاست.

حزب توده ایران پارها اعلام داشته است که سطح دستمزدها می‌بایست هماهنگ و همگام با افزایش هزینه‌های زندگی بالا رود و میزان آن برپایه کسب و کیفیت کار و براساس برآورد نیازهای کارگران و خانواده‌هایشان تعیین گردد. ما خواستار آنیم که حداقل دستمزد کارگران تا سطحی افزایش یابد که گذران معمول زندگی کارگران و خانواده آنها امکان پذیر گردد. در این گستره وظیفه بزرگی به عهده همه نیروهای مترقی، هواداران سوسیالیسم علمی و بویژه توده‌ای هاست. باید با این تقسیم ضد کارگری رژیم مبارزه کرد و کارگران را در جهت تغییر این تقسیم بسیج کرد و سازمان داد. بدون تردید فشار توده‌های میلیونی کارگران و نبرد سازمان یافته آنان رژیم و شورای عالی کارگران را مجبور به عقب نشینی خواهد ساخت.

تدارک برگزاری چهل و پنجمین سالگرد پایه‌گذاری حزب توده ایران

می‌سازد که برگزاری هرچه باشکوه‌تر جشن چهل و پنجمین سالگرد بنیانگذاری حزب را تدارک ببینند.

از این مناسبت باید بویژه برای جلب همبستگی افکار عمومی ایران و جهان با مبارزه حزبی ما در راه آزادی توده‌ایهای در بند و دیگر زندانیان سیاسی، پایان بخشیدن به جنگ خانمانسوز ایران و عراق و افشای چهره رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی، حداکثر بهره‌برداری را به عمل آورد.

پیش‌بسی برگزاری هرچه باشکوه‌تر چهل و پنجمین

سالگرد بنیانگذاری حزب توده ایران
حزب طراز نوین طبقه کارگر ایران
کنفرانس ملی حزب توده ایران

بیاموزیم - افشاکنیم

سازمان دهیم

پیام کنفرانس ملی حزب توده ایران به

حزب کمونیست عراق

رفقای عزیزان

دروهای گرم و پر شور شرکت کنندگان در کنفرانس ملی حزب توده ایران را بپذیرید.

همرزمان همیشگی ما

حزب توده ای ما علی رغم یورش بربرمنشانه و ناچوانمردانه رژیم خائن جمهوری اسلامی، سرعت توانست، ستاد رهبری خود را برپا دارد، سازمانهای خود را در داخل و خارج از کشور احیاء کند و بدینسان آرزوهای پلید ارتجاع و امپریالیسم را نقش بر آب سازد و پرچم ارانی و روزبه را برافراشته نگاه دارد.

در اثر خیانت سران مرتجع جمهوری اسلامی به آرمان های انقلاب ۲۲ بهمن ۵۷ و تداوم توطئه های امپریالیستی، پیوژه امپریالیسم آمریکا، مردم زحمتکش وطن ما در شرایط پس دشوار ادامه جنگ ایران و عراق و محرومیت از حقوق سیاسی و اجتماعی و در فقر و نداری پسر می پرند. جنگ خانانوسوز و امپریالیسم پرافروخته با عراق تا کنون باعث کشته و زخمی شدن صدها هزار نفر از مردم دو کشور گردیده و نزدیک به ۲ میلیون آواره و صدها میلیارد دلار خسارت هجای گذاشته است. اما رژیم جمهوری اسلامی همچنان بر آتش این جنگ بیپرده می دمد و امپریالیسم و ارتجاع

به شیر زن توده ای

پای چراغ روشن گل سرخ

با زنده نیستم

من زنده ام هنوز،

ستیزنده ام هنوز

و در حضور مرگ

و در حصار خار

با زخم بی شمار نفس می کشم.

آوای عشق در قسم جاری است

پای چراغ روشن گل های سرخ، صدامی کنم

تورا

دست مرا بگیر ای شیخ آرزوی من

دست مرا بگیر ای تیش قلب میهنم

ای زن ا

جلال سرفراز

۲ خرداد ۶۵

سخنرانی رفیق علی خاوری

در کنگره دهم کمونیست های لهستان

روبروست. در این برهه تاریخی مهمترین رسالت بشریت مترقی مانا پاسداری از صلح است - هدفی که لهستان و دیگر کشورهای سوسیالیستی و پیشاپیش آنها اتحاد شوروی سخت در راه آن می رزمند.

ما اطمینان داریم، که تصمیمات کنگره دهم پاسخگوی منافع مردم و میهن سوسیالیستی شما و نشانه پیشروی روند عادی سازی و تحکیم سوسیالیسم در لهستان خواهد بود. این پیروزی است، که شما برغم جنگ روانی گسترده امپریالیسم ایالات متحده آمریکا و متحدان آن بدان دست یافته اید.

حزب توده ایران اعتقاد راسخ دارد، که شما همچنان پیگیرانه پراه نوسازی سوسیالیستی ادامه خواهید داد و همه دسیسه های ارتجاع داخلی و امپریالیستی را درهم خواهید شکست، در شرایط خطرناک امروز جهان، استواری لهستان در حلقه سیستم سوسیالیستی ضرورتی است انکارناپذیر. رفقای ارجمند!

دو حزب ما را دوستی دیرینه بهم پیوند می دهد. حزب شما پیوسته پشتیبان مبارزه ما بوده است و در شرایط کنونی ما پیش از پیش به همبستگی شما نیازمندیم.

ما یقین داریم، که پیروزی نهایی با نیروهای صلح، آزادی و پیشرفت خواهد بود. با دروهای کمونیستی،

کمیته مرکزی حزب توده ایران.

منطقه با ادامه بهره گیری از آن، توطئه های خود را هرچه بیشتر وسعت می دهند. ما برآنیم، که با نشستن پیدرنگ در پشت میز مذاکره، باید به صلحی عادلانه دست یافت.

کنفرانس ملی حزب توده ایران تایید همه جانبه خود را از مبارزه برحق شما ابراز می دارد. حزب توده ایران با تشکیل کنفرانس ملی خود و اتخاذ تصمیم های مهم در عرصه برنامه و خط مشی سیاسی، شرایط لازم را برای همکاری با همه نیروهای خلقی، انقلابی و ضد امپریالیستی ایران در جهت سرنگون ساختن رژیم "ولایت فقیه" فراهم می آورد.

ما ضمن ابراز مراتب سیاسی خود از حزب کمونیست عراق که در سخت ترین شرایط پشتیبانی انترناسیونالیستی خود را نسبت به حزب ما متجلی ساخته است، آرزو می کنیم که حزب شما در اجرای مصوبات کنگره چهارم به موفقیت های بیشتری دست یابد.

- زنده باد انترناسیونالیسم پرولتری!

- ناپود باد جنگ ا زنده باد صلح!

کنفرانس ملی حزب توده ایران

کارگران شیفت صبح و بعد از ظهر بازداشت شدند. نبود مدارک لازم و همبستگی کارگران موجب شد که دستگیر شدگان پس از سه روز به محل کار خود برگردند.

در واحدهای تولیدی

- در واحد "کارتن سازی ایران" به علت قطع اضافه کار کارگران، اعتصاب شد. این اعتصاب که ۸ ساعت بطول انجامید با پیروزی کارگران پایان یافت.

- در طرح گسترش سیمان لوشان و افزایش کارکنان آن به ۲۰۰۰ نفر، طبق خواست مهندسان ایرانی قرار بود که از وجود کارشناسان خارجی استفاده نشود. اما در جریان فعل و انفعالات اخیر به مهندسان ایرانی گفته شده که کارشناسان آلمانی باید کار شما را تضمین کنند و ما چاره ای جز دعوت از آنها نداریم.

- "رایکو تکنیک" تولید کننده قطعات یدکی ماشین آلات صنعتی، حدود ۱۰۰ نفر کارگر دارد و زیر نظر سازمان گسترش صنایع اداره می شود. از جانب مدیران کارخانه اختلاسها و دزدیهای متعددی صورت گرفته است. از جمله، "استکی" مدیر جدید این کارخانه، هنگام بستن قرارداد تعبیر بخشی از ماشین آلات خواستار هفتاد هزار تومان حق و حساب شد.

- کارخانه "نیکو" تعطیل شد.

- اخراج گروه بزرگی از کارگران واحد "زامیاد" در سال جاری، اعلام شده است.

- تولید در "ایران ناسیونال" به مقدار زیادی کاهش یافته است.

به مامی نویسند

مردم چاده ساوه را بستند.

روز چهارشنبه اول خرداد، اهالی شهرک مهدیه در چاده ساوه به علت قطع آب تجمع کردند و پس از بحث و گفتگو چاده ساوه را که محل عبور مداوم کامیونها و ماشینهای سنگین است، بستند. پاسداران و کمیته چما به تهدید پرداختند، اما واکنش جمعی مردم آنها را وادار ساخت که فرار کنند. ساعت ۲ بعد از ظهر چند نفر از عوامل رژیم آمدند و گفتند: بروید و کارها را به مسئولین واگذار کنید! اما مردم پاسخ دادند: تا آب وصل نشود، اصلا هیچ صحبتی نداریم. غروب همان روز آب وصل شد و مردم چاده را که کامیونهای زیادی در آن متوقف شده بودند، باز کردند. کمیته چما که از مبارزه پیروزمندانه مردم برای گرفتن آب خشمگین بودند شب هنگام به خانه ها ریختند و چند نفر را دستگیر کردند.

دو خهر از اول ماه مه

- به مناسبت اول ماه مه، بخشنامه ای از طرف شهرداری صادر شد. به پرسنل دستور داده شد که با لباس شخصی در محل برگزاری مراسم حاضر شوند. رژیم دو هدف داشت: کنترل کارگران و افزایش تعداد سیاهی لشکرها.

- در هفتم اردیبهشت به مناسبت پخش اعلامیه در کارخانه چیت سازی تهران، گروهی از

پیرامون برنامه نوین حزب توده ایران (۲)

انقلاب ملی و دموکراتیک، سرشت آن، نیروهای محرکه و اشکال و شیوه‌های مبارزه

جنبه ملی در انقلاب ملی و دموکراتیک

هر جنبش ملی در دوران مادارای مضمون اجتماعی است. این بدان معنی است که نمی توان مسئله رهائی ملی را از معضل اجتماعی جدا دانست. وای. لنین در مبارزه بخاطر رهائی ملی "مضمون واقعی اجتماعی" را می‌دید (مجموعه آثار، جلد، جلد ۲۷، ص ۴۴۱). بدینسان جنبه ملی هم به مثابه شکل مبارزه ملی و دموکراتیک و هم به مثابه عنصر مهم مضمون اجتماعی آن تظاهر پیدا می‌کند. رهائی ملی و اجتماعی دارای پیوند ناگسستنی هستند. دیالکتیک تناسب ملی و اجتماعی در آن است که دستاوردهای مبارزه در راه رهائی ملی بستگی به مضمون واقعی اجتماعی این مبارزه دارد. در واقع رهائی ملی جز به معنای دستیابی به استقلال واقعی اقتصادی و تامین رشد مستقل اجتماعی - اقتصادی نبوده نیست.

امپریالیسم و عمال داخلی آن در کشورهای رشدیابنده سد عمده رشد اجتماعی و اقتصادی هستند. به همین دلیل مسئله استقلال در ارتباط مستقیم با رهائی ملی قرار می‌گیرد. پیروزی انقلاب ملی، و دموکراتیک باید به تشکیل چنان ساختار دولتی بیانجامد که بتواند به رهائی ملی تحقق بخشد. این نیز بدون اتخاذ سیاست پیکر مبارزه علیه امپریالیسم و استراتژی نو استعماری آن در کلیه عرصه‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و ایدئولوژیک، ممکن نیست.

مکانیسم نو استعماری در راه حفظ و تعمیق هرچه بیشتر وابستگی عمل می‌کند. به این سبب مسئله دستیابی به استقلال واقعی به طرز نوینی مطرح می‌شود و رهائی ملی نیز به شکل نوینی متجلی می‌گردد. مسئله استقلال، از لحاظ ارکانیک از یکسو استقلال اقتصادی، نظارت تام و موثر بر منابع طبیعی و مجموعه حیات اقتصادی در محدوده ملی و از سوی دیگر مناسبات برابر حقوق اقتصادی در چارچوب اقتصاد جهان سرمایه‌داری را دربر می‌گیرد.

تئوری مارکسیستی - لنینیستی، وابستگی عمیق اجتماعی - اقتصادی را یکی از اجزاء اصلی مفهوم انقلاب ملی می‌داند که به بهره‌کشی خلق از خلق دیگر و مآلا به تضاد آشتی‌ناپذیر بین گروه‌های مختلف کشورها و خلق‌ها منجر می‌گردد. چنین تضادی میان کشورهای رشد یابنده و کشورهای رشد یافته صنعتی سرمایه‌داری وجود دارد. از بین بردن نابرابری ملی و حل دموکراتیک آن، جنبه ملی انقلاب ملی و دموکراتیک را شامل می‌شود.

کنفرانس ملی حزب توده ایران، در اسناد و مدارک مصوبه برای این مسئله اهمیت فوق‌العاده‌ای قابل شده است. در گزارش کمیته مرکزی به کنفرانس ملی گفته می‌شود: "امپریالیسم عامل اصلی وجود آمدن مشکل‌های عظیم اجتماعی - اقتصادی دامنگیر کشورهای "جهان سوم" است. درست است که جنبش‌های رهائی بخش بخش ملی در کشورهای آسیا و افریقا و آمریکای لاتین سیستم استعماری امپریالیسم را درهم شکسته‌اند، ولی هنوز نتوانسته‌اند بر مکانیسم نو استعماری امپریالیسم که مانع اساسی دستیابی به استقلال اقتصادی است، چیره شوند."

در گزارش، با اشاره به اینکه کشورهای در حال رشد، در راه تجدید نظر بنیادین در مناسبات اقتصادی با "جهان غرب" و در راه ایجاد نظامی متکی بر مناسبات عادلانه و برابر حقوق مبارزه می‌کنند، خاطر نشان می‌شود: "سیاست نو استعماری امپریالیسم منشاء جنگ‌ها و برخوردهای نظامی و مسابقه تسلیحاتی در "جهان سوم" است. مسابقه تسلیحاتی تحمیل شده از جانب امپریالیسم تاثیر ویرانگری بر رشد اجتماعی - اقتصادی این کشورها بر جای می‌گذارد." امپریالیسم از برخوردهای نظامی و "جنگ‌های بین کشورهای "جهان سوم" که زائیده سیاست نو استعماری است، برای سرکوب جنبش‌های آزادیبخش و تحمیل "حل" نو استعماری گره‌های کور اجتماعی به این کشورها به قصد حفظ آنها در دایره تقسیم کار بین المللی سرمایه‌داری، بهره می‌گیرد.

غارت بی‌پند و بار انحصارهای فراملیتی که مانع تحول ملی در

این کشورها و از جمله میهن ماست، در برنامه جدید و قطعنامه‌های مصوب کنفرانس ملی نیز بازتاب یافته است. عقب ماندگی اجتماعی - اقتصادی که محصول وابستگی کشور به اقتصاد جهان سرمایه‌داری است، عامل بازدارنده سیرعادی تحول ملی است.

جمهوری اسلامی در راه رشد سرمایه‌داری پیش می‌رود و ساختار اقتصاد تک محصولی و وابسته کشور را حفظ کرده است. سازش جناح محافظه کار خرده بورژوازی با بورژوازی و پریرزه لایه تجاری آن، شرایطی را بوجود آورده است که تبلیغات‌دهای تجدید دعوای اجتماعی - اقتصادی ایران ظهور کنند. این "نسل جدید" کلان سرمایه‌داران هرچه بیشتر کشور ما را به بازار جهان سرمایه‌داری وابسته ساخته‌اند.

در برنامه جدید و قطعنامه‌های مصوب کنفرانس ملی گفته می‌شود که اقتصاد ایران دچار بحران ژرفی است. تولیدات صنعتی و کشاورزی ایران در دهه اخیر هیچگاه در چنین سطح نازلی نبوده است. تقریبا همه واحدهای صنعتی کشور ما، از نظر تامین مواد اولیه، کالاهای واسطه‌ای، قطعات، لوازم یدکی، ماشین آلات و تکنولوژی عمیقا وابسته به انحصارهای فراملیتی هستند. مکانیسم نو استعماری ایجاد صنایع وابسته که در گذشته از جانب امپریالیسم بر کشور ما تحمیل شده بود، امروز نیز پس از گذشت بیش از هفت سال از انقلاب، با همان شدت و جدت عمل می‌کند.

رژیم جمهوری اسلامی با در پیش گرفتن سیاست ضد ملی "درهای باز" اختصاص دادن بخش اعظم روابط بازرگانی خارجی خود به کشورهای رشد یافته صنعتی غرب، تولیدات صنعتی و کشاورزی کشور را با ورشکستگی روبرو ساخته است.

در گزارش کمیته مرکزی تاکید می‌شود که ادامه جنگ خانمانسوز که بخش عمده بودجه کشور را جذب می‌کند و عدم تامین نیاز ارزی کارخانه‌ها، زمینه رشد تولید داخلی را از بین برده و برخی رشته‌ها را دچار رکود کرده است.

در اسناد کنفرانس ملی با ارائه ارقام، وابستگی عمیق اقتصاد جهان سرمایه‌داری به ثبوت رسیده است. در گزارش خاطر نشان می‌شود که "جهان غرب" بزرگترین مصرف کننده نفت خام ایران است بدینسان نفت به مثابه عامل تشدید وابستگی عمل می‌کند. نوسان‌های تقاضا در بازار نفت تاثیر منفی بر اقتصاد ملی می‌گذارد.

آنچه در اسناد و مدارک مصوب کنفرانس ملی حزب توده ایران انعکاس یافته، جنبه تبلیغاتی ندارد، بلکه نشان دهنده وضع فلاکت‌بار جامعه ماست و حقیقتی است عینی که میلیون‌ها ایرانی هر روز در زندگی روزمره نتایج تلخ آن را لمس می‌کنند. این حقیقت تلخ، مورد اعتراف دست اندرکاران امور دولتی و مطبوعاتی رژیم نیز هست.

اخیرا، در ارتباط با کاهش سریع بهای نفت خام در بازار جهانی، مسئولین امور دولتی و مطبوعات که تا همین چندی پیش درباره رشد موزون "اقتصاد اسلامی" سخن می‌گفتند، ناکهان مشکلات عظیمی را که رژیم با آن روبروست و موید ژرفای وابستگی چ.ا. به انحصارهای امپریالیستی است بازگو کردند.

در سلسله مقالاتی که روزنامه "کیهان" در شماره‌های ۲۵، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، ۱۱۸۲، ۱۱۸۳، ۱۱۸۴، ۱۱۸۵، ۱۱۸۶، ۱۱۸۷، ۱۱۸۸، ۱۱۸۹، ۱۱۹۰، ۱۱۹۱، ۱۱۹۲، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۱۱۹۵، ۱۱۹۶، ۱۱۹۷، ۱۱۹۸، ۱۱۹۹، ۱۲۰۰، ۱۲۰۱، ۱۲۰۲، ۱۲۰۳، ۱۲۰۴، ۱۲۰۵، ۱۲۰۶، ۱۲۰۷، ۱۲۰۸،

آید که هدف آن عبارت است از: رهائی کامل از وابستگی کشور به امپریالیسم و انحصارهای فرامیلتی، رهائی از تبعیت از قوانین اقتصاد جهان سرمایه‌داری که عامل اساسی تجدید تولید وابستگی است. اینکه چگونه می‌توان به این هدف دست یافت، موضوع جداگانه‌ای است که در مقاله دیگری باید آن را مورد بررسی قرار داد. آنچه که باید در اینجا خاطر نشان کرد، این است که مبارزه ضد امپریالیستی بخش جدائی‌ناپذیر مبارزه در راه حل مسائل ملی و اجتماعی است.

جنبه دموکراتیک در انقلاب ملی و دموکراتیک

مسئله عمده انقلابی عبارت است از مسئله حاکمیت. ماهیت اجتماعی حکومت انقلابی ملی و دموکراتیک خصلت و میزان دموکراتیسم آن را تعیین می‌کند. مارکسیست‌ها برآنند که دموکراسی یک مقوله تاریخی است و همیشه خصلت طبقاتی دارد. دموکراسی تجریدی و خالص وجود نداشته و ندارد.

دموکراسی به مثابه شکل سازماندهی سیاسی جامعه با تحقق بخشیدن به اراده اکثریت طبقه حاکم و با شرکت مستقیم خود آن پیوند دارد. دموکراسی بورژوازی در خدمت استقرار سیادت بورژوازی بر بخش عمده مردم - زحمتکشان - است. دولت برخاسته از انقلاب ملی و دموکراتیک به مثابه دولتی که در آن رهبری در دست جبهه متحد خلق با شرکت کارگران و دهقانان تبه‌دست، یعنی اکثریت زحمتکشان است، برتر از دولت برخاسته از دموکراسی بورژوازی است. بنابراین از نقطه نظر ماهیت طبقاتی و چشم انداز رشد اجتماعی، دموکراسی ملی در مقایسه با دموکراسی بورژوازی یک مقوله عالی‌تر تاریخی است و می‌تواند در شرایط رهبری حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر، به شکل گذار به دموکراسی سوسیالیستی تبدیل گردد.

در برنامه جدید حزب در تشریح مشخصات عمده رژیم جمهوری اسلامی بر استبداد مذهبی به شکل تمرکز اختیارات قوای سه‌گانه مقننه، مجریه و قضائیه در دست یک فرد پریایه اصل "ولایت فقیه"، کنترل پلیسی جامعه، سرکوب آزادی‌ها و حقوق دموکراتیک مردم و بیکرد و بازداشت و شکنجه و قتل و اعدام مخالفان، پایمال کردن حقوق کارگران، دهقانان، اعمال ستم ملی بر خلق‌های ایران، زیر پا گذاشتن حقوق سیاسی و اجتماعی زنان، یعنی بالغ بر نیمی از مردم کشور و... تکیه می‌شود. این درحالی است که یکی از هدف‌های عمده انقلاب بهمن ۵۷، دستیابی به آزادی‌های دموکراتیک بود.

تجربه ایران نشان داد که در کشورهای از لحاظ اجتماعی - اقتصادی واپس مانده، شرایط برای استقرار دموکراسی بورژوازی وجود ندارد. در اینگونه کشورها ضعف بورژوازی به مثابه طبقه، به لیبرالیسم به اندازه کافی میدان نمی‌دهد. استقرار رژیم‌های دیکتاتوری و خودکامه به شکل مذهبی و غیر مذهبی از اینجا ناشی می‌شود.

بدون تردید منظور ما رد دموکراسی بورژوازی نبوده و نیست. مسئله مورد بحث ما جنبه دموکراتیک در انقلاب ملی و دموکراتیک است. دولت برخاسته از انقلاب ملی و دموکراتیک باید کوشش مجدانه‌ای برای دگرگون ساختن ماشین دولتی کهنه و ایجاد ساختار جدید دولتی بعمل آورد. زیرا دستگاه کهنه دولتی قادر به حل مسائل نوینی که انقلاب ملی و دموکراتیک مطرح می‌سازد، نخواهد بود. عملکرد ساختار نوین دولتی باید در پیوند دائمی و مستقیم با خلق باشد و بتواند از منافع توده‌های زحمتکش دفاع کند.

و.ای. لینن در کتاب "دولت و انقلاب" نوشت: "اشکال دولت‌های بورژوازی بسیار متنوع ولی ماهیت آنها یکی است. این دولت‌ها هر شکلی داشته باشند، در آخرین تحلیل همه دیکتاتوری بورژوازی هستند". لینن خاطر نشان ساخت که "دموکراسی یا تبعیت اقلیت از اکثریت یکی نیست. دموکراسی عبارت است از دولتی که تبعیت اقلیت را از اکثریت می‌پذیرد، یعنی سازمانی است برای اعمال قهر منظم یک طبقه بر طبقه دیگر و بخشی از

صنعتی پیامدهای منفی اقتصادی و اجتماعی را بدنبال دارد که مهمترین این پیامدها بروز بیکاری و پائین آمدن میزان و سطح اشتغال در بخش صنعت است ...

آیا سران جمهوری اسلامی از پی آمدهای وابستگی عمیق نظام به درآمد نفت بی‌خبر بودند؟ مگر همان‌ها نبودند که وعده خودکفائی را در سایه اقتصاد اسلامی می‌دادند؟

طبق برآورد کارشناسان رژیم، درآمد نفت در سال جاری از ۱۰ میلیارد دلار تجاوز نخواهد کرد. اگر این پیش‌بینی صحیح هم باشد - که نیست - بودجه کشور با کسری عظیمی روبرو خواهد شد. برای درک ژرفای وابستگی رژیم به درآمد نفت، کافی است خاطر نشان سازیم که سهم درآمد نفت در کل درآمد بودجه به ۷۰ درصد بالغ می‌شود و ۹۶ درصد درآمد ارزی چ ۱۰٪ از طریق فروش نفت در بازار جهان سرمایه‌داری بدست می‌آید. بخش اعظم درآمد نفت صرف بکاراندازی چرخ‌های صنایع وابسته می‌شود. مثلاً، در سال ۱۳۶۲، ۸۲ درصد از میزان کل واردات کشور به واردات مواد اولیه و یا کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای برای پاسخگویی به نیازهای صنایع داخلی، اختصاص داشته است. آنچه که در این جلد نظر می‌کند، میزان کالاهای واسطه‌ای است که ۶۰ درصد آن را شامل می‌شود. به نوشته "کیهان" تازه‌ترین آمارها نشانگر آن است که "میزان وابستگی بخش صنعتی کشور به واردات مواد اولیه خارجی در سال‌های اخیر نه تنها کاهش نیافته است، بلکه افزایش هم یافته است" و مراجعه شود به "کیهان" شماره‌های ۲۵ و ۲۰ شهریور ۱۳۶۵.

طبق ارزیابی کارشناسان چ.ا. محدودیت‌های ارزی کنونی، تولید بخش صنعتی کشور را به میزان ۶۵ درصد کاهش خواهد داد و به همان نسبت به میزان ۶۵ درصد از میزان اشتغال کارخانه‌ها پائین می‌آید (همانجا، ۲۵ شهریور ماه ۶۵).

روزنامه "کیهان" می‌نویسد: "الگوی کنونی تجارت خارجی ایران چه به لحاظ ترکیب کالاهای وارداتی و چه از نقطه نظرهای طرف‌های بازرگانی کشور، منبع مخاطراتی عظیم برای استقلال کشور می‌باشد. حدود ۸۰ درصد از واردات ایران از کشورهای امپریالیستی و ارتجاعی تامین می‌گردد" (۲۰ اردیبهشت ۱۳۶۵).

چنانکه ملاحظه می‌شود چ.ا. با هزاران رشته مرئی و نامرئی به اقتصاد جهان سرمایه‌داری وابسته است. بی‌آمدهای مخرب این وابستگی که زائیده نظام سرمایه‌داری حاکم و اقتصاد وابسته و تک‌محصولی است، هر روز پیشتر آشکار می‌شود.

طبق محاسبه یکی از کارشناسان، سالیانه ۲۵۰ هزار نیروی کار جدیدآماده پذیرفتن شغل در موسسات و ادارات و کارخانه‌های مختلف هستند. محدودیت‌های ارزی (و یا بدیگر سخن ورشکست مالی رژیم) به معنی رکود در صنایع است و این مسئله از دوسو سبب افزایش بیکاری در کشور می‌شود. از یکسو نیروهای جدید جذب کارخانه‌ها نمی‌شوند و از سوی دیگر بخشی از شاغلین شغل خود را از دست می‌دهند.

به عقیده این کارشناس، مسئله محدودیت ارزی ممکن است آمار بیکاران کشور را به مرز ۴ میلیون نفر افزایش دهد. اگر همه این افراد رئیس یک خانوار حداقل ۴ نفری باشند، ۱۶ میلیون نفر با فقدان درآمد روبرو خواهند بود. چنین است فقط گوشه‌ای از عظمت فاجعه وابستگی اقتصادی کشور به "جهان غرب"

بیکره‌ها و شوامدی که ما به نقل از مطبوعات کارشناسان ارائه داشتیم، بار دیگر اهمیت جنبه ملی انقلاب ملی و دموکراتیک را به عیان نشان می‌دهد. مسئله ملی به معنی دستیابی به استقلال اقتصادی، در عین حال یک مسئله اجتماعی است که ماهیت سیاسی، اقتصادی و ایدئولوژیک دارد و منافع اجتماعی - طبقاتی را دربر می‌گیرد. حل این مسائل نیازمند تحول بنیادی در کلیه عرصه‌های مناسبات اجتماعی و یکی از وظائف عمده انقلاب ملی و دموکراتیک است. تشدید مبارزه اجتماعی، مرحله عالی انقلاب ملی و دموکراتیک بشمار می‌

انقلاب ملی و دمکراتیک، سرشت آن ...

اهالی بر بخش دیگر (مارکس، انگلس، لنین درباره انقلاب اجتماعی، ص ۱۲۲-۱۲۳).

ویژگی های دولت انقلابی و دمکراتیک مورد نظر برنامه جدید حزب توده ایران با این اصل لنینی منافات ندارد. حرف بر سر آن است که دستگاه جدید دولتی در اختیار نیروهای خواهد بود که اتحاد کارگران و دهقانان تهیدست هسته اصلی آنها را تشکیل می دهند. طبقه و یا طبقاتی که ماشین دولتی را در دست دارند از اعمال قهر برای حفظ منافع خود بهره می گیرند. چنین دستگاه قدرتی فقط وقتی می تواند به طبقه حاکم تعلق گیرد که گردانندگان آن نه تنها مرکب از متخصصین باشند، بلکه در عین حال کاملا در خدمت منافع طبقه حاکم قرار گیرند.

سازماندهی سیاسی جامعه به قصد تأمین دمکراسی برای توده های محروم، دفاع از حاکمیت واقعی مردم، ایجاد شرایط ضرور برای دگرگونی های بنیادی و دمکراتیک - از مهمترین آماج های انقلاب ملی و دمکراتیک بشمار می رود.

ما معتقدیم که دمکراسی برای اکثریت خلق، یعنی زحمتکشان، نه تنها با راهائی سیاسی، بلکه با راهائی اجتماعی نیز پیوند ارگانیک دارد. به بیان دیگر دمکراسی سیاسی جدا از دمکراسی اجتماعی نیست. آزادی سیاسی انسان ها تا زمانی که به هرنوع مظاهر بهره کشی پایان داده نشده است، غیر قابل تأمین است. درست به همین سبب، برنامه حزب توده ایران مسئله مبارزه در راه تداوم انقلاب ملی و دمکراتیک را تا پیروزی کامل، مدنظر قرار می دهد.

ناگفته پیداست که مسائل بسیار مهمی از قبیل تنوع ویژگی های تاریخی و ملی، سطح و درجه رشد اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی، شرایط و طرق دستیابی نیروهای انقلابی به حاکمیت و غیره، در مکانیسم عملکرد رژیم انقلابی موثر خواهد بود. در این میان شرط ضرور، شرکت وسیع و در حال افزایش توده های زحمتکش در تعیین سیاست حاکمیت انقلابی و اداره دولت و تولید است. اشکال این شرکت در شکل کلی آن در برنامه حزب آمده است. بهر حال سرشت اجتماعی نیروهای رهبری کننده دولت انقلابی و دمکراتیک است، که تعیین کننده خصلت آن خواهد بود.

اشکال و شیوه های مبارزه

در برنامه جدید حزب توده ایران مصوب کنفرانس ملی گفته می شود، از آنجا که رژیم ج.ا. حیات خویش را با سرکوب هرگونه مخالفتی در کشوری پیوند زده و ادامه موجودیت خود را در گرو تشدید ترور و اختناق قرار داده، یگانه راه انتقال قدرت سیاسی به جبهه متحد خلق، اعمال قهر انقلابی است. در مبارزه برای سرنگون کردن رژیم می توان و باید از همه اشکال مبارزه، از تظاهرات خیابانی گرفته، تا اعتصاب های همگانی و نیز مبارزه مسلحانه توده ای استفاده کرد. حزب توده ایران تدارک اشکال مختلف اعمال قهر انقلابی را وظیفه خود می داند و توده ها را در این راه آماده می کند ..

در این اصل از برنامه حزب توده ایران نیز تئوری لنینی شیوه های مبارزه رهنمون عمل قرار داده شده است. به دیگر سخن، حزب دامنه فعالیت خود را نه تنها به یک شیوه عمل از پیش ابداع شده مبارزه محدود نکرده و استفاده از کلیه اشکال و شیوه های مبارزه را وظیفه خود می داند.

و ای. لنین در مقاله "جنگ چریکی" اشکال مبارزه کمونیست ها را همه جانبه مورد بررسی قرار می دهد. به نوشته وی، مارکسیسم جنبش را به یک شکل معین مبارزه وابسته نمی سازد. مارکسیسم اشکال گوناگونی برای مبارزه قائل است و هیچگاه آنها را "اختراع نمی کند"، بلکه اشکالی از مبارزه طبقات انقلابی را که در جریان جنبش، خود بخود پدید می آید،

تعمیم می دهد، سازمان می دهد و کاربرد آنها را به عمل آگاهانه بدل می کند.

لنین با هرگونه فرمول تجریدی و با هرگونه نسخه آئین پرستانه مخالف بود و اکیداً خواستار پژوهش دقیق مبارزه جاری توده ها بود. این توده ها هستند که هر روز با گسترش جنبش انقلابی و تشدید بحران های اقتصادی و سیاسی، شیوه های تازه و متنوع تری از دفاع و حمله را ابداع می کنند.

مارکسیست ها، هیچ شکلی از مبارزه را بطور مطلق رد نمی کنند و هیچگاه به آن شکل هایی از مبارزه که فقط در یک لحظه معین امکان پذیر هستند، پسنده نمی کنند. لنین نوشت: "مارکسیسم از این لحاظ - اگر بیان چنین عبارتی مجاز باشد - در مکتب عمل توده ها می آموزد و به هیچوجه دعوی آن ندارد که اشکالی از مبارزه را که "سیستم سازان" دور افتاده از زندگی اختراع کرده اند، به توده ها بیاموزد... ثانیاً مارکسیسم بطور مطلق خواستار آن است که مسئله اشکال مبارزه از نظرگاه تاریخی بررسی شوند. طرح این مسئله بدون در نظر گرفتن وضع تاریخی مشخص، به معنای درک نکردن الفهای ماتریالیسم دیالکتیک است. در لحظات گوناگون تکامل اقتصادی، بسته به چگونگی شرایط سیاسی، فرهنگ ملی، وضع معیشت و غیره، اشکال گوناگونی از مبارزه در رده اول قرار می گیرند و به اشکال عمده تبدیل می شوند و در رابطه با آن، اشکال فرعی و درجه دوم مبارزه به نوبه خود دستخوش تغییر می شوند. کوشش برای دادن پاسخ آری یا نه به سؤال مربوط به قبول یا رد یک شیوه معین مبارزه، بدون بررسی دقیق وضع مشخص جنبش معین در مرحله معین تکامل آن، به معنای عدول کامل از موضع مارکسیسم است" (مارکس، انگلس، لنین درباره انقلاب اجتماعی، ص ۷۲، ۷۳).

مارکسیسم قیام را نیز به مثابه شکلی از مبارزه قبول دارد. مارکس قیام را یک عنصر نامید. لنین با استناد به مارکس خاطر نشان ساخت، برای آن که قیام به پیروزی برسد باید نه بر توطئه و نه بر حزب، بلکه بر طبقه پیشرو متکی باشد. افزون بر این، لنین معتقد بود که قیام باید اولاً بر اوج موج انقلابی خلق و ثانیاً بر آن نقطه چرخشی در مسیر تاریخ انقلابی در حال اوج گیری استوار باشد که فعالیت صفوف پیشرو خلق به بالاترین حد خود رسیده و تزلزل و تردید در صفوف دشمن و در صفوف یاران سست و دودل و ناستوار انقلاب شدیدتر از هر وقت باشد (مانانجا، ص ۱۰۲).

حزب طبقه کارگر برای انجام وظیفه خود باید فن استفاده از کلیه اشکال و شیوه های مبارزه را بدون استثناء فرا گیرد و برای تبدیل بسیار سریع و ناکهانی یک شکل به شکل دیگر، آماده باشد.

به مامی نویسنند

تظاهرات مغازه داران بندرانزلی

روزی س ام اردیبهشت گروهی از اوباش رژیم، در خیابان قاتنی بندرانزلی با شعارهای "مرگ بر توده ای" و "مرگ پر شوروی" به چند مغازه حمله کردند. در یک مغازه لباس فروشی، زنان خریدار را کتک زدند، لباسها را پاره کردند، ویتترین را غارت و شیشه های ادکلن را خالی کردند.

بدنحال این عمل وحشیانه، روز بعد (۲۱ اردیبهشت) مغازه داران خیابانهای اصلی شهر درها را بستند و به تظاهرات پرداختند. مقاومت آنها در برابر رژیم مورد پشتیبانی گروه زیادی از مردم بندرانزلی واقع شد.

اعتصاب دو ساعته در "کیهان"

در اثر درگیری یکی از کارگران چاپخانه "کیهان" با مسئولین بر سر مزایای صنفی و اخراج او، کارگران این واحد اعتصاب کردند. اعتصاب دو ساعته آنها موجب تاخیر انتشار روزنامه یاد شده شد. کارگر اخراج شده به سرکارش بازگشت و اعتصاب پیروزمندانه پایان یافت.

بایان دادن به جنگ و برقراری صلح عادلانه در گرو پیکاری گیر، متحد و سازمان یافته

همه نیروهای مترقی و مردمی است!

جمهوری اسلامی یا سمنیارستان؟

* سمنیار "لپیک یا امام" صبح روز چهارشنبه با سخنان رئیس جمهوری آغاز به کار کرد. (اطلاعات، ۶۵/۱/۱۶)

* سمنیار "لپیک یا خمینی" صبح دیروز به منظور بسیج کلیه نیروهای مجاهد عراقی، در ستاد مرکزی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی گشایش یافت. (اطلاعات، ۶۵/۱/۱۷)

* سمنیار "شناخت و بزرگداشت شهید آیت الله صدر" در دانشگاه تهران آغاز به کار کرد.

* سمنیار "سالم زیستن" با سخنان وزیر بهداشت گشایش یافت.

* سمنیار "روسا و کارشناسان مراکز تربیت معلم و دانشسراهای کشور" با سخنان وزیر آموزش و پرورش آغاز به کار کرد.

* سمنیار توجیهی خبرنگاران اطلاعات در آذربایجان غربی برگزار شد. (اطلاعات، ۶۵/۱/۱۹)

* سمنیار انجمنهای اسلامی وزارتخانه ها و سازمانهای دولتی، جهت بررسی توان کمک دهی انجمنها (برای فرستادن کاروانی از هدایای غیر نقدی به جبهه ها) پس فردا تشکیل می شود.

* سمنیار "لپیک یا امام" در شیروان برگزار شد.

* سمنیار "آموزش طرح آمارگیری از هزینه و درآمد خانوارهای کشور" هفته آینده برگزار می شود. (اطلاعات، ۶۵/۱/۲۱)

* سمنیار در مورد کاربرد فنی و اقتصادی ابزار برش کاربیدی (الماسه) و سرمایه کی توسط کارشناس شرکت کروپ ویدیا در ماشین سازی تبریز برگزار خواهد شد.

* سمنیار "لپیک یا امام" فرماندهان و شوراهای نواحی و پایگاه های مقاومت بسیج شهرستان کرچ برگزار شد. (اطلاعات، ۶۵/۱/۲۳)

* در یک سمنیار دو روزه و با حضور مسئولین مملکتی، عملکرد و خط مشی آینده هیئتهای هفت نفره واگذاری زمین بررسی می شود.

* سمنیار کمیته تبلیغات جنگ استان کردستان برگزار شد. (اطلاعات، ۶۵/۱/۲۴)

* سمنیار "رهائی از وابستگی به درآمد تک محصولی نفت" از سوی دانشگاه تهران برگزار خواهد شد. (اطلاعات، ۶۵/۱/۲۵)

* سمنیار دو روزه "بررسی نقش زن در جامعه" در دانشگاه تربیت معلم برگزار شد. (اطلاعات، ۶۵/۱/۲۵)

* سمنیار "اسلام و مستضعفان" در قم برگزار می شود. (اطلاعات، ۶۵/۱/۲۰)

* در سمنیار سراسری امور اقتصادی استانها، وزیر امور اقتصادی و دارائی وضعیت کنونی و سیاستهای اقتصادی کشور را تشریح کرد.

* سمنیاری تحت عنوان "لپیک یا امام" صبح امروز در بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران برگزار شد. (اطلاعات، ۶۵/۱/۲۱)

* سمنیار "شناخت ابعاد فکری شهید مطهری" در دانشگاه تهران برپا خواهد شد. چهارمین سمنیار

دژ جمهوری اسلامی کی به کیه؟

* شورای عالی قضائی کلیه سیکارهای بهمین موجود در بازار را قاچاق اعلام کرد. (اطلاعات، ۱/۱/۲۱/۶۵)

* سیکار تبر جدید با قیمت هر بسته ۲۴۵ ریال از تاریخ دهم اردیبهشت ماه جاری به بازار عرضه خواهد شد. (اطلاعات ۶۵/۱/۲۱)

* در جلسه صبح دیروز شورای هماهنگی نهادهای انقلاب اسلامی استان در مورد نحوه مهارزه با بی حجابی و منکرات بحث و تبادل نظر شد.

* تعدادی از اتوبوسهای شرکت واحد به افراد واجد صلاحیت واگذار می شود.

* یار دیگر انکشتان کودک دو ساله ای در لای دنده های چرخ گوشت له شد. علی رغم تلاش امدادگران آتش نشانی، پنج بیمارستان تهران از بستری کردن کودک حادثه دیده خودداری کردند! (اطلاعات، ۶۵/۲/۱)

* منتظری: باید با حدیث به ست جدا شدن از وابستگی به نفت پیش برویم و صنایع داخلی و کشاورزی را تقویت کنیم. (اطلاعات ۶۵/۲/۲)

* هاشمی رفسنجانی: ما در جاهای مختلف می توانیم نفت برداشت کنیم والحمد الله امکاناتی هم فراهم کرده ایم که به زودی آثار آن را خواهید دید. (اطلاعات، ۶۵/۲/۳)

* خامنه ای: ایران در مقابل هیچ یک از اهرقدرتها احساس ضعف نمی کند.

* خامنه ای: نماز جمعه امروزه بطور مستقیم بر موضع گیریهای جهانی تاثیر می گذارد. (اطلاعات، ۶۵/۲/۴)

* خوئیینی ها: خیالتان راحت باشد. بعد از عراق با هیچ کشوری کاری نداریم، ولی با آمریکا کار داریم. (اطلاعات، ۶۵/۲/۴)

* وزیر صنایع سنگین: ایران خودروهای سبک و سنگین و قطعات ماشین آلات صادر می کند. تولیداتی که وابستگی شدید ارزی دارند، از خط تولید خارج می شوند. (اطلاعات، ۶۵/۲/۴)

* به هنگام تدفین یک شهید، لباس به نشانه تهمس شکفته شد. ... به گونه ای که آثار تهمس و خنده به وضوح مشاهده گردید. (اطلاعات، ۶۵/۲/۴)

* همزمان با هجوم سیل آسای امت حزب الله به جبهه های نبرد حق علیه باطل، گروه همسرایان ارکستر سنفونیک مرکز سرودها و آهنگهای انقلابی وزارت ارشاد اسلامی عازم جبهه های جنوب شدند. (اطلاعات، ۶۵/۲/۴)

* "شهرداری کرپلا" کار محور سازی در منطقه عملیاتی "والفجره" را آغاز کرد. (اطلاعات، ۶/۶۵/۲)

* در سالروز محیط زیست منطقه، به خاطر آتش سوزی بزرگ حوضچه ها (ضایعات نفتی) در تهران "پاران سیاه" پارید. (اطلاعات، ۶۵/۲/۶)

دفاتر سازمان تبلیغات اسلامی استان تهران برگزار شد.

* سمنیار چهار روزه استانداران سراسر کشور از امروز در تهران آغاز به کار کرد. (اطلاعات، ۶۵/۲/۱)

از سخنان رفیق گورباچف ...

جهان گرسنگی می کشند و میلیونها تن هر روزه از گرسنگی می میرند صرف تسلیحات شود؟ بطور عمده خلیجهای کشورهای در حال رشد دچار فقر هستند. اما مسئله فقر در کشورهای توسعه یافته سرمایه داری و از جمله ایالات متحده آمریکا هم که سالیانه ۲۰۰ میلیارد دلار مصروف تسلیحات می کند وجود دارد. نمی توانند و از آن بدتر نمی خواهند به گرسنگان خود غذا دهند، پیسوادان خود را پیاموند و به بیخانمانان خود سرپناهی پیشنهاد کنند.

مسئله ژرفش شکاف میان کشورهای توسعه یافته از نظر اقتصادی و کشورهای کم توسعه یافته بسیار حاد است. اعمال امپریالیست ها را در اینجا نیز نمی توان چیز بی بند و باری بین المللی و اگر آشکار بگویم دزدی ساده چیز دیگری نامید. امپریالیسم دهها کشور را پیوسته بیشتر در تور وابستگی مالی و فنی اسیر می کند. او از شیوه های قدیمی بکار بردن نیروی قهر نیز اها ندارد.

موضع ما را در مورد این مسئله همه می دانند. هر خلقی حق دارد مستقلا سرنوشت خود را تعیین کند. این اصلی است که بدون آن مناسبات عادی بین المللی نمی تواند وجود داشته باشد. ما می کشیم و خواهیم کوشید نظام اقتصادی و سیاسی بین المللی را بر پایه ای خردمندانانه و عادلانه بازسازی کنیم و از همه جنبشها و سازمانهای ضد امپریالیستی مستقل از جهت گیری اجتماعیشان پشتیبانی خواهیم کرد.

ما در دوران فوق العاده بغرنجی زندگی می کنیم، هنگامیکه گرایشهای متضاد در مقیاس جهانی باهم تصادم پیدا می کنند و در هم می پیچند: انقلابهای اجتماعی و مقاومت سرخستانه نیروهایی که عرصه تاریخ را ترک می کنند، اوج توفانی پیشرفت علمی - فنی و روی دیگر آن که زندگی دز زمین را تهدید می کند، دستاوردهای قابل ملاحظه در تمام پهنه های دانش و هنر و انحطاطی که مظهر آنرا در "فرهنگ عمومی" آفریده امپریالیسم می توان دید. ربخت و پاش در زمینه فقر و گرسنگی در میان فراوانی، جنبش نیرومند پسوی وابستگی متقابل و نزدیکی و همچنین بیگانه شدن و دشمنی میان کشورها و گرمی از دولتها در دنیای کنونی، همه اینها در بسیاری از مردم باعث تزلزل روانی و ترس از آینده می گردد.

آموزش انقلابی ما افزار نیرومندی برای آگاهی است. این آموزش انقلابی امکان می دهد مجموعه تضادهای دوران مارزبایی شود، علل آنها کشف گردد و پاسخهای درست برای پرسشهای مهم یافته شود. اما این آموزش هم نیاز به تکامل دانشی دارد. امروزه ما میتوانیم بگویم کمونیستها مهمترین درس را خوب آموخته اند: باید تئوری خود را شجاعانه تکامل بخشیم و پیوسته به پیش برویم.

از سخنان رفیق گورباچف در برابر دهمین کنگره حزب متحد کارگری لهستان

همه می‌دانند که سازمان ملل متحد سال ۱۹۸۶ را سال صلح اعلام کرد. دولت‌های سوسیالیستی کاملاً جدی به این موضوع برخورد کردند.

ما در ژانویه مسئله ناپود کردن مرحله به مرحله جنگ افزار هسته‌ای را تا پایان قرن پیشنهاد کردیم. در ماه فوریه، در کنگره بیست و هفتم حزب کمونیست اتحاد شوروی، اندیشه ایجاد یک سیستم فراگیر امنیت بین المللی مطرح گردید. بدنهال آن پیشنهادها مشخصی در میان گذاشته شد که امکان دستیابی به توافق بنظر دور کردن موشک‌های میان برد از اروپا را تسهیل می‌کرد. امکان رسیدن به توافقاتی ویژه با کشورهای هسته‌ای اروپای غربی یعنی انگلستان و فرانسه نیز نادیده گرفته نشد. برای برطرف کردن تهدید شیمیایی نیز تدابیری اتخاذ گردید.

در ماه مه، اتحاد شوروی برای سومین بار موراتوریوم آزمایش‌های هسته‌ای را تمدید کرد که بدین ترتیب یک سال تمام را در بر گرفت و بالاخره در ماه ژوئن کشور ما برنامه همه جانبه‌ای را برای کاهش نیروهای مسلح و جنگ افزارهای معمولی در سراسر قاره اروپا از اقیانوس اطلس تا اورال پیش کشید.

میتوان پرسید: بیش از این چه باید کرد؟ اما افسوس، امر خلع سلاح یک میلیتر هم از جای خود تکان نخورد. هملت کارکنی آشکار دستگاه اداری آمریکا پیشرفتی حاصل نگردید، بدتر از آن واشنگتن دارد آخرین ترمزهایی را هم که هنوز مسابقه تسلیحاتی را کند می‌کند - یعنی قرارداد سالت - ۲ و دیگر موافقت‌نامه‌های میان اتحاد شوروی و آمریکا را رها می‌سازد.

این موضعگیری با منافع مهم جامعه جهانی در تضاد است و با روح توافقی‌هایی که سال گذشته در ژنو انجام گرفت سازگار نیست.

رهبران آمریکا که در لفاظی پیرامون تمایل به صلح و خلع سلاح دست و دل بازند در عمل خلاف آن رفتار می‌کنند. آنان می‌کوشند خرابکاری خود را در این امر مقدس با ابداع نقض دروغین این یا آن ماده قرار داد منعقد شده با ایالات متحده آمریکا از سوی ماتبره کنند. ضمناً می‌گویند که سخن آخر هنوز گفته نشده و امکان تغییر موضع، بشرطی که اتحاد شوروی رفتار خود را خوب کند، وجود دارد.

نسبت به این ادعاهای دستگاه اداری آمریکا که در نقش یک آقاملعم به انضباط دولتهای دارای حق حاکمیت نمره می‌دهد میتوان با مزاح برخورد کرد. اما این موضوع مناسبی برای شوخی نیست. نه کم و نه بیش، زندگی بشریت مطرح است و ما هر آنیم که رجال سیاسی موظفند در نهایت جدیت به مسئله برخورد کنند. این البته فقط به واشنگتن مربوط نمیشود.

نیتوان در این باره ابراز تاسف نکرد که دیگر دولتهای کشورهای ضوناتو و از جمله آنهاییکه در حرف از افراط گری های خطرناک سیاست آمریکا فاصله می‌گیرند و در حساب آخر در برابر فشار از آنسوی اقیانوس تسلیم میشوند، سهم مسئولیت خود را در قبال تشدید مسابقه تسلیحاتی بعهده دارند.

یونانیان باستان افسانه‌ای پیرامون ربهود شدن اروپا داشتند. این مطلب افسانه‌ای امروز محتوای معاصر پیدا کرده است. البته اروپا پمناهی یک مفهوم جغرافیایی در جای خود هست. ولی احساس می‌شود که سیاست مستقل برخی کشورهای اروپای غربی را می‌زدند و به آنسوی اقیانوس منتقل می‌کنند. به بهانه دفاع از امنیت، منافع ملی خلتها و سرنوشت ۷۰۰ میلیون سکنه قاره‌ما که تمدن دیرینی را پایه گذاری کرده اند به بازی گرفته میشود.

بگذار هیچکس سخنان ما را نادرست نهد: ما قصد نداریم میان ایالات متحده آمریکا و متحدانش در ناتو گروه بزنیم. ما بهنگام گفتگو واقعیات موجود سیاسی و نظامی در قاره اروپا را در نظر می‌گیریم.

بوقع خود کشورهای سوسیالیستی شرکت ایالات متحده را در روندهای عمومی اروپا مثبت ارزیابی می‌کردند. در آنوقت صحبت از سهم هر یک از شرکت کنندگان در امر امنیت و همکاری در اروپا بود. بعدها دستگاه اداری آمریکا تصمیم گرفت در جهت کاملاً معکوس عمل کند - یعنی تشدید مسابقه تسلیحاتی و رویارویی. این بسود کیست؟ آیا خلتهای اروپا در تکامل حوادث به این شکل نفعی دارند؟

البته اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی نتایج لازم را از اقدامات تحریک آمیز نظامی گرایانه و ایشنگتن خواهند گرفت. ما قاطع ترین پاسخ را به اعمال خرابکارانه و ماجراجویانه ایالات متحده آمریکا خواهیم داد. نباید گذاشت امپریالیسم آمریکا مطابق میل خود سرنوشت جهان را تعیین کند. سیاست ما در آینده هم سیاسی مسئولانه خواهد بود که با بردباری پایه‌های بهبود مناسبات اتحاد شوروی و آمریکا را می‌گذارد.

ما خواهان گفتگو هستیم. اما این باید گفتگویی باشد که در آن دوطرف بخواهند به نتایج واقعی دست یابند. نباید اجازه داد که گفتگوها تبدیل به پرده برای پنهان ساختن مسابقه تسلیحاتی شود. در اینگونه فریب دادن جامعه جهانی ما شریک و ایشنگتن نیستیم.

صلح تنها با تلاشهای مشترک همه دولتها و همه خلتها می‌تواند حفظ شود. باید هر کسی در غرب بپند: پرتاب هر موشک حامل جنگ افزار

هسته‌ای نه فقط اقدامی برای کشتن دیگران بلکه همچنین برای خود کشتی است.

سانحه چرنوبیل بار دیگر خاطر نشان ساخت که چه نیروی خطرناکی در اتم نهفته است. هنگامیکه ما درباره چرنوبیل صحبت می‌کنیم باید در نظر داشته باشیم که در آنجا بخش ناچیز از آن قدرت ویرانگری که در جنگ افزارهای هسته‌ای انباشته شده در جهان نهفته است از زیر کنترل خارج شد. ما قاطعانه خواهان ناپود کردن جنگ افزارهای هسته‌ای هستیم. صیمانه امیدواریم که محافل مسئول سیاسی غرب نیز بالاخره صدای نگرانی ما و جامعه خویش را بشنوند.

تا هنگامی که خطر واقعی تجاوز امپریالیستی وجود دارد، دولتهای سوسیالیستی مجبورند بفکر امنیت خود باشند. پیمان ورشو که در چارچوب آن ارتش ما با برادران خود از جمله در سرزمین برخی کشورهای متحد برای حفظ صلح مستقر هستند بهمین منظور خدمت می‌کنند.

کشورهای سوسیالیستی به هیچکس اجازه نمیدهند به آنها پمناهی فضای حیاتی برای اشتباهای خارجی و آرزوهای انتقام جویانه بنگرد. اما ما به غرب می‌گوییم: پیشنهادهای ما را برای ناپود کردن جنگ افزارهای هسته‌ای - موشکی میانبرد جدی بپذیرید، پیشنهاد کاهش جنگ افزارهای معمولی را جدی بپذیرید - آنگاه امکان برای کاستن از وخامت در قاره فراهم می‌شود. ارتش ما برای همیشه در دیگر کشورها لنگر نینداخته است. اما برای برداشتن لنگر باید همزمان و باهم دست بکار شویم.

کشورهای سوسیالیستی وظیفه خود می‌دانند در راستای همکاری خوب و با سودمقابل میان خلتهای اروپا عمل کنند و در هر جایی که امکان داشته باشد، پل همکاری بزنند - در ورزش و مهادلات فرهنگی، در بازرگانی و همکاری علمی - فنی، در همکاری صنعتی و معاشرت میان مردم. بدینگونه و تنها بدینگونه ما می‌توانیم تمام آن چیزهایی را تحکیم کنیم که اروپا را صرف نظر از تمایزات موجود در ساختار اجتماعی، متحد کند.

رفقا، تمدن بشری فقط از نظر مسئله جنگ و صلح بر سر دوراهی تاریخی قرار نگرفته است. ما وارد قرن شده ایم که پیوند ناگسستی میان حق زندگی و حق توسعه و پیشرفت پیوسته پیشتر احساس می‌شود.

آیا میتوان با این امر آشتی کرد که امکانات مالی غول‌آسا در زمانی که صدها میلیون انسان در بقیه در ص ۷